

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

5. An licita sit denunciatio judicialis de secretis criminibus? & quid
intelligatur nomine secreti & publici?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

bus ad istos locum habet hæc denuncia-
tio. DENUNCIA TUS autem potest
excipere, quod potest habere regressum
ad Judicem sacerdalem, Barth. in extravag:
ad reprimendum n. 9. & seq. Item potest al-
legare causam justam, quare contra con-
scientiam non teneat. Anch. in cap. no-
vit: n. 22. IN hac denunciatione servan-
dus est ordo juris, libellus offertur, lis
contestatur, sententia fertur in scriptis,
Ioan. And: in cit: cap. novit. Effectus & finis
ejus est, ut res restituatur & laesus servetur
indemnis.

5. Difficultas præcipua est in hac ma-
teria, an licita sit denunciatio judicialis de
secretis delictis omissâ correctione secre-
tâ, & inductione testimoni: Ratio dubitan-
di esse potest, quia supra Tit: 1. de inquisit:
n. 2. & seq. diximus ad inquisitionem spe-
cialem de occultis non posse Judicem
procedere seclusâ infamiâ, unde erui-
detur, neq; aliquem ad denuntiationem
procedere posse in criminibus, de quibus
infamia Rei non præcessit: quando præ-
fertim correctio secreta adhibita non est.
SUPPONIMUS I. multipliciter posse su-
misse.

mi secretum & publicum, ut constat ex
iis, quæ tradit Gl. & Panor. in cap. ex litera-
rum de temp. ordin. & cap. vestra de cohab. Clor.
& mul. Tres esse gradus specialiter publi-
ci: & tres esse gradus secreti. Primus est,
quando à duobus scitur, & tunc dicitur in
jure probabile, quia probari delictum suf-
ficienter potest, etsi nulla eius infamia sit.
2. gradus publici est, quando non solùm
probari potest, quia pluribus est notum
sed eius versetur infamia, & hoc dicitur à
jure famosum vel manifestum. 3. gradus
est, quando est notorium, quodq; nullo
modo celari potest, nec negari ab eo, qui
commisit; & hoc rursus dupliciter con-
tingit. Primò vel notorium notoreitate
juris vel facti: illud est, quod jam est per
sententiam declaratum: hoc est, quod à
majori parte communitatis, oppidi, col-
legii, vel viciniæ cognoscitur, modò com-
munitas excedat 10. personas: quæ omnia
ex materia detractionis desumuntur. Op-
posito modo contingit secretum. Illud
namq; est primò, quod probari non po-
test in judicio. Secundò, quod etsi proba-
ri possit, non tamen laborat infamia. Ter-

tiō; quod probari facile potest, & si aliqua
 tergiversatione celetur, neq; est maiori
 parti communitatis notum. SUPPONI-
 MUS. 2. Exsupra dictis Doctoribus apud
 Panorm: & communis sententia, quādam
 esse peccata quā in solius peccantis da-
 mnum cedunt, quādam quā in damnum
 tertii, quādam quā in damnum commu-
 nitatis: primi generis sunt, quā solum
 peccantem lādunt. v. g. fornicatio, sodo-
 mia, ebrietas. Secundi generis sunt, quā
 tertium lādunt: adulterium, homicidi-
 um, furtum, detractio. Tertii generis
 coīmunitatem premunt, vel in temporali-
 bus (qualia sunt proditio, institutio falsa
 monetæ, subornatio ad officia, ex qua se-
 quitur dari indignis vel omitti digniores)
 vel in spiritualibus ut falsa doctrina, quā
 fides vel mores corrumpuntur: ita ferē
 omnes DD. apud Petrum Navarrum lib.
 2. de restit. cap: 4. num: 50. & præcipue n. 69.
 in nova edit. Et licet omnia peccata scan-
 dalosa in perniciem sint Reipubl: non ta-
 men propriè dicuntur esse contra bonum
 commune, quia eorum immediatum ob-
 jectum non est aliquod bonum commu-
 ne,

ne, quod per ipsa l̄edatur, quod necessaria
requisitum erat, ut dicerentur pro-
priè esse in damnum communitatis, ut su-
pra diximus titul: 2. de accus: num: 19. ad
fin. His positis.

6. Respondeo & dico 1. non esse opus,
ut præcedat infamia licitam denunciatio-
num juridicam. ita Suarez hic capit. 12. &
patet ex cap. *inquisitionis* & cap. *Qualiter* &
quando de accus: Ratio, quia in via inquisi-
tionis specialis prærequiritur infamia,
ut suppleat vicem accusatoris, qui semper
virtualis aut formalis ad condemnandum
requiritur, ut omnes docent cum D. Tho:
2. secundæ. q. 67. art: 3. ex S. Ambroſio. Atqui
in nostro caſu denunciator supplet vicem
accusatoris, quamvis non omnino ſufci-
piat totum onus illius, cum non ita obli-
getur ad probandum ſicut accusator. Er-
gò ante hanc denunciationem non præ-
exigitur infamia. Deinde bonum co-
mune exigit, ut quisque licet possit accusare
judicialiter id, quod probare potest, esto
de delinquentे infamia non præcesserit,
quod graviter l̄aderetur, si facinorosi ſci-
tent posse impunè peccare absque metu